

Άρειος Πάγος 156/1986, Τμ. Β'

Πηγή: Ε.Ε.Δ. 45/86 σελ. 842, ΝοΒ 35/87 σελ. 515

Περίληψη: Αναιρετική διαδικασία. - Ένσταση απαραδέκτου της αιτήσεως αναιρέσεως στηριζόμενη σε σιωπηρά αποδοχή της αποφάσεως με πράξεις που δεν προκύπτουν από αυτεπάγγελτη έρευνα. - Πρέπει να προβάλλεται με εμπρόθεσμες προτάσεις. - Έννοια εργατικού ατυχήματος. - Βλάβη της υγείας προξενηθείσα από το σήκωμα μεγάλου βάρους είναι εργατικό ατύχημα.

Κυριότερες διατάξεις: Ν 551/1915 άρθρ. 1

Απόφαση Δικαστηρίου

Προεδρεύων ο Αρεοπαγίτης κ. ΧΡ. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΔΗΣ

Εισηγητής ο Αρεοπαγίτης κ. ΧΡ. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΔΗΣ

Δικηγόροι οι κ.κ. Γ. Τριανταφύλλου, Νικ. Δόμβρος

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 570 § 1 του Κώδ. Πολ. Δικ., οι διάδικοι είναι υποχρεωμένοι να καταθέτουν προτάσεις, εκτός αν προβάλλονται ενστάσεις εναντίον του παραδεκτού και του εμπρόθεσμου της αίτησης αναιρέσεως, οπότε οι προτάσεις πρέπει να κατατεθούν είκοσι τουλάχιστον μέρες πριν από τη δικάσιμο. Από τη διάταξη αυτή, προκύπτει ότι η ένσταση του απαραδέκτου της αιτήσεως αναιρέσεως, που στηρίζεται στη σιωπηρά αποδοχή της προσβαλλόμενης απόφασης με πράξεις ή εκδηλώσεις που δεν προκύπτουν από αυτεπάγγελο έρευνα, πρέπει να προβάλλεται με προτάσεις κατατιθέμενες εμπρόθεσμα. Στην περίπτωση αυτή, η αναιρεσίβλητη επικαλείται το απαράδεκτο της αίτησης αναιρέσεως μετά από σιωπηρά αποδοχή της προσβαλλόμενης απόφασης την οποία στηρίζει στο ότι ο αναιρεσειών εισέπραξε χωρίς επιφύλαξη το ποσό που επιδικάσθηκε μαζί με τα δικαστικά έξοδα, αλλά οι προτάσεις οι οποίες περιέχουν αυτήν την ένσταση κατατέθηκαν μόνον 8 μέρες πριν από τη δικάσιμο και πρέπει ν' απορριφθεί η παραπάνω ένσταση ως απαράδεκτη.

Σύμφωνα με την ορθή έννοια του άρθρ. 1 του ν. 551/1915, αποτελεί εργατικό ατύχημα, για το οποίο παρέχεται αποζημίωση σύμφωνα με τις διατάξεις του νομοθετήματος αυτού, η κάθε σωματική βλάβη του εργάτη ή του υπαλλήλου, η οποία απορρέει από βίαιη και ξαφνική επενέργεια εξωτερικού αιτίου ξένου προς την οργανική σύσταση του παθόντα, το οποίο είναι συμφυές προς την εργασία κατά την εκτέλεση της οποίας επήλθε ή έστω και απλώς συναφές προς αυτήν. Στην περίπτωση αυτή, το Εφετείο δέχθηκε, όπως φαίνεται από την προσβαλλόμενη απόφασή του, ότι ο αναιρεσειών που ναυτολογήθηκε την 2.6.1979 ως Γ' μηχανικός πάνω σε πλοίο της αναιρεσίβλητης, προσπάθησε στις 26.10.1979 να επισκευάσει αντλία φορτοεκφόρτωσης, αλλ' όταν θέλησε να άρει το στροφείο της αντλίας αυτής, αισθάνθηκε ξαφνικά δυνατό πόνο στη δεξιά βουβωνική χώρα εξ αιτίας του μεγάλου βάρους του στροφείου και αναγκάστηκε να διακόψει την εργασία του, διότι είχε προσβληθεί από βουβωνοκλήλη που διαπιστώθηκε μετά την άφιξη του πλοίου στο λιμάνι της Casablanca. Με βάση τις παραδοχές αυτές, το Εφετείο απέρριψε, μετά από εξαφάνιση της απόφασης του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, το αίτημα της αγωγής για πληρωμή της παρεχόμενης από το ν. 551 αποζημίωσης, με την αιτιολογία ότι οι περιστάσεις κάτω από τις οποίες ο αναιρεσειών έχει υποστεί την παραπάνω σωματική βλάβη, την οποία χαρακτήρισε ως ασθένεια, δεν ήσαν εξαιρετικές ή ανώμαλες, αλλά συμφυείς με την εκτέλεση της εργασίας του διαδίκου αυτού ως μηχανικού Γ'. Με την απόφασή του αυτή, το Εφετείο παραβίασε την ουσιαστική διάταξη του άρθρ. 1 του ν. 551, αφού η σωματική βλάβη του παθόντα προκλήθηκε ξαφνικά, σύμφωνα με τα περιστατικά τα οποία έγιναν δεκτά, από το μεγάλο βάρος του στροφείου το οποίο προσπάθησε να κινήσει κατά την εκτέλεση της εργασίας του. Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει δεκτός ως βάσιμος ο μοναδικός λόγος αναιρέσεως και ν' αναιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση σύμφωνα με το εδ. 1 του άρθρ. 559 του Κώδ. Πολ. Δικ. (Αναιρεί την 1317/1981 Εφετ. Πειραιά και παραπέμπει στο Δ' Τμήμα).